

Γράφει ο **kokkiniotis**

«Εδώ είναι μια κατηγορία εργαζομένων με ανύπαρκτα εργασιακά δικαιώματα. Είναι σαν να μην υπάρχουν. Κάθε μέρα προσλαμβάνονται, κάθε μέρα απολύονται. Κύριε Υπουργέ, αναγνωρίζω ότι βεβαίως εσείς κληρονομήσατε αυτό το πρόβλημα. Σας προτείνω να μην το φορτωθείτε, να το λύσετε, πέρα από νόμους και διατάγματα. Όλα αυτά στηρίζονται σε μία υπουργική απόφαση, η οποία έγινε παλιά. Σας προτείνω όλα αυτά να τα αλλάξετε. Δεν μπορεί δηλαδή να σταθεί με βάση το Σύνταγμά μας ένα εργασιακό καθεστώς τέτοιας μορφής.»

Πολύ πριν από τα μνημόνια, στον ΟΔΙΕ (Οργανισμός Διεξαγωγής Ιπποδρομιών Ελλάδος) είχε επιβληθεί ένα εξωφρενικό καθεστώς για ορισμένους συμβασιούχους εργαζόμενους και εργαζόμενες. Η κατάπτυστη “σύμβαση της μιας μέρας”, έλκει την καταγωγή της από την εποχή της χούντας: Ο Αναγκαστικός Νόμος **598** του **1968** δημιούργησε τους εργαζόμενους που προσλαμβάνονται το μεσημέρι και απολύονται το απόγευμα! Γυρίζουν στο σπίτι απολυμένοι για να προσληφθούν ενδεχομένως κάποια από τις επόμενες ημέρες, και το ιδιόμορφο απάνθρωπο αυτό καθεστώς ‘εργασιακής πυγολαμπίδας’ κρατάει για ορισμένους εργαζόμενους μέχρι και πάνω από τριάντα χρόνια!

Οι πρόσφατες εξελίξεις με την ιδιωτικοποίηση του Ιπποδρόμου και τις επαπειλούμενες απολύσεις έχουν αναστατώσει τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες συμβασιούχους που σε λίγες μέρες (Τρίτη 21/4/2015) έχουν έκτακτη Γενική Συνέλευση (βλέπε σχετικά εδώ: [Η κυβέρνηση ετοιμάζεται να απολύσει εργαζόμενους του ΟΔΙΕ](#)).

Τον Φεβρουάριο του 2007 ο Γιάννης Δραγασάκης, βουλευτής της αντιπολίτευσης τότε, υπέβαλε ερώτηση (αριθ. πρωτ. **4586/21/2/07**) για τις απαράδεκτες συνθήκες υπό τις οποίες απασχολούνται στον Ιππόδρομο 1000 περίπου εργαζόμενοι. Το Ιούνιο του ίδιου έτους (7/6/2007) συζητήθηκε το θέμα στη Βουλή. Από τη συζήτηση αυτή παραθέτουμε ορισμένα ενδιαφέροντα αποσπάσματα.

Ο προεδρεύων Γ. Σούρλας διαβάζει την επίκαιρη ερώτηση του Γ. Δραγασάκη:

Ο υφυπουργός Πολιτισμού Γ. Ορφανός απαντάει, εξηγώντας μεταξύ άλλων ότι εδώ πρόκειται για ...«σχέση μιας ημέρας»!

Ο Γ. Δραγασάκης αναπτύσσει την επίκαιρη ερώτηση:

Τα λέει πολύ ωραία! “Κύριε Υπουργέ, αναγνωρίζω ότι βεβαίως εσείς κληρονομήσατε αυτό το πρόβλημα. **Σας προτείνω να μην το φορτωθείτε, να το λύσετε**, πέρα από νόμους και διατάγματα. Όλα αυτά στηρίζονται σε μία υπουργική απόφαση, η οποία έγινε παλιά. Σας προτείνω **όλα αυτά να τα αλλάξετε**. Δεν μπορεί δηλαδή να σταθεί με βάση το Σύνταγμά μας ένα εργασιακό καθεστώς τέτοιας μορφής. Να αλλάξει η υπουργική απόφαση και να βρεθεί ο πιο πρόσφορος δρόμος, ούτως ώστε **με συνειδητή πολιτική παρέμβαση**, κύριε Υπουργέ, αυτή είναι η θέση μου, **με συνειδητή παρέμβαση και με πολιτική βούληση δική σας και της Κυβέρνησης γενικά, με τη στήριξη βεβαίως πιστεύω και όλων των κομμάτων εδώ μέσα**, να υπάρξει ένα ανθρώπινο εργασιακό καθεστώς για τόσους εργαζόμενους που είναι άλλωστε και πάρα πολλοί, εκατοντάδες είναι.”

Αντίστοιχες θέσεις είχε εκφράσει και ο Αλέξης Τσίπρας σε [δηλώσεις](#) του το 2008 (1/4/2008):

“Μέχρι σήμερα γνωρίζαμε ότι υπήρχαν προϊόντα μιας χρήσης στα ράφια των σούπερ-μάρκετ. Όμως σήμερα μαθαίνουμε ότι υπάρχουν εργαζόμενοι μιας χρήσης, που δουλεύουν στον Ιππόδρομο, προσλαμβάνονται το πρωί και απολύονται μετά το τέλος των ιπποδρομιών. Εργαζόμενοι οι οποίοι δουλεύουν εδώ και πάνω από 20 χρόνια. Ο μέσος χρόνος εργασίας τους εκεί είναι 20 χρόνια και δουλεύουν με συμβάσεις της μιας μέρας και παίρνουν 18,5€ την ημέρα και αγωνίζονται να μονιμοποιηθούν διότι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Είναι αδιανόητο εν έτει 2008 να αντιμετωπίζουμε εργαζόμενους σαν προϊόντα μιας χρήσης. Ζητάμε από την κυβέρνηση να σταματήσει αυτή την ανάληπτη πολιτική.”

Ιδού η Ρόδος: Πρωθυπουργός σήμερα ο ένας, αντιπρόεδρος της κυβέρνησης ο άλλος, οφείλουν να τιμήσουν τις δηλώσεις τους εκείνες. Αυτό που ζητούσαν από τον υφυπουργό Πολιτισμού τότε, την πολιτική βούληση, μπορούν να την επιδείξουν σήμερα, που οι συμβασιούχοι του Ιπποδρόμου αντιμετωπίζουν το φάσμα της απόλυσης. Αν μη τι άλλο, για να μη θεωρηθούν πρωταπριλιάτικες οι δηλώσεις που έκανε την 1/4/2008 ο σημερινός πρωθυπουργός.